03/08/2019

Ο “Νεομάρτυρας” Κενυάτης που έκανε έναν Επίσκοπο να δακρύσει

Πατριαρχεία / Πατριαρχείο Αλεξανδρείας

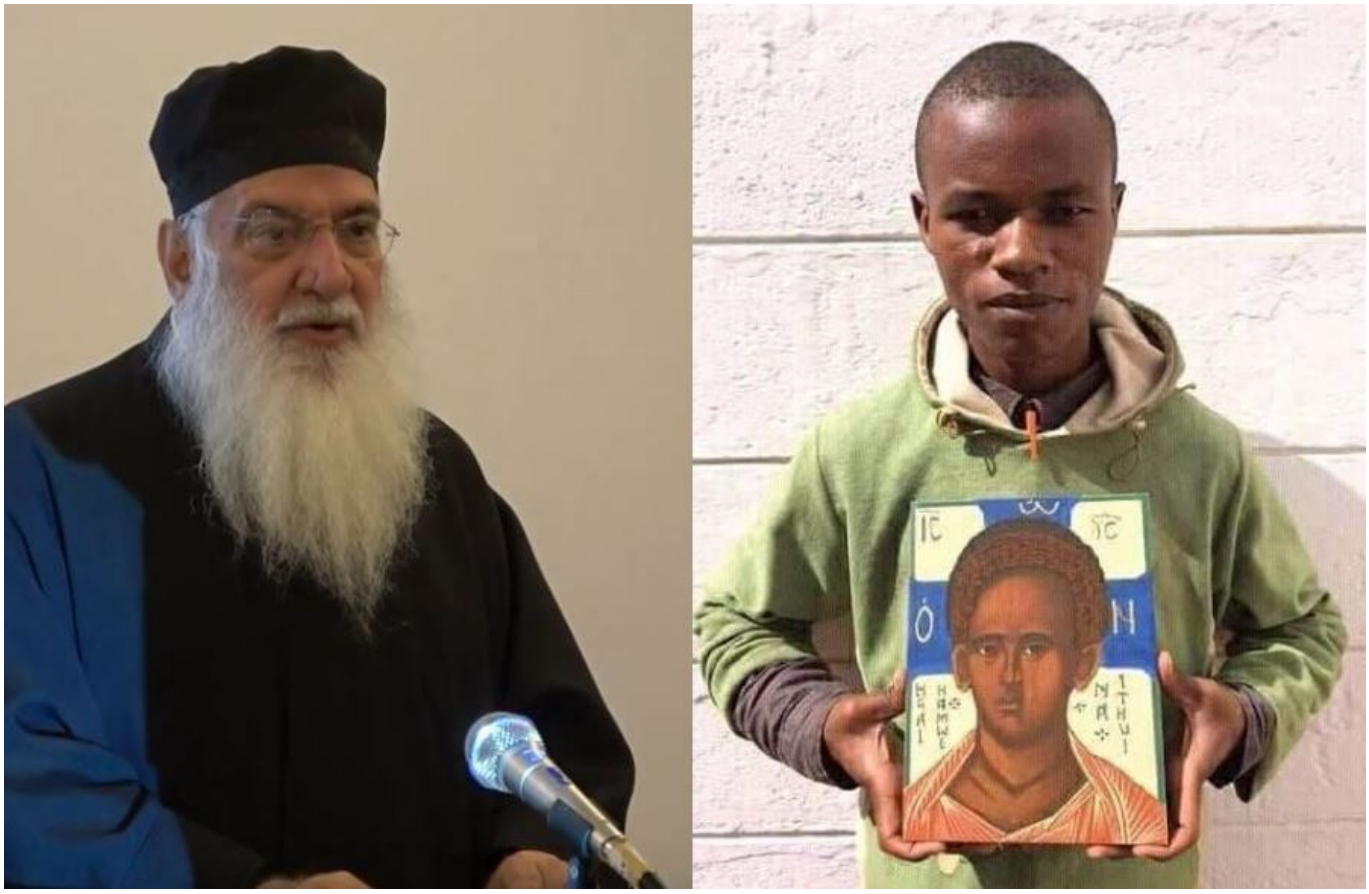

Πρόκειται για ένα σύγχρονο “νεομάρτυρα”, είναι ένας Χριστιανός που το επίγειο τέλος του έκανε έναν Επίσκοπο να δακρύσει. Ο λόγος για τον 24χρονο Κενυάτη που είχε ασπασθεί την Ορθοδοξία και είχε λάβει το όνομα Ηλίας στην καρδιά της Αφρικής, ενώ όπως έγινε γνωστό αγιογραφούσε.

Η δολοφονία του συγκλονίζει, ενώ το μαρτυρικό του τέλος ήταν την ημέρα που γυρνούσε στο σπίτι του μετά τα μαθήματα στο Ορθόδοξο Κολλέγιο της Αφρικής που έκανε. Τον δολοφόνησαν, ενώ προτού ξεψυχίσει τον βασάνισαν βάναυσα, ιδιαίτερα στο πρόσωπό του και συγκεκριμένα στα μάτια του που τα είχαν σχεδόν βγάλει.

Η μαρτυρία του Μητροπολίτου Ναϊρόμπι (Κένυας) κ. Μακαρίου συγκλονίζει:

“Σήμερα (σ.σ. πριν από μερικές ημέρες) σας τα γράφω όλα αυτά, γιατί με την

είδηση της δολοφονίας ενός πολύ στενού μας φίλου και αδελφού,όλοι μας λυπηθήκαμε. Ο νέος αυτός δεν ήταν ένας τυχαίος. Ήταν προικισμένος με πολλές αρετές και σπάνια πνευματικά χαρίσματα. Ήταν άγνωστος και δεν του άρεσε καθόλου η φήμη και η δημοσιότητα. Τον γνωρίσαμε από βρέφος, αφού γεννήθηκε το 1995 και οι γονείς τους ήταν πιστοί και στενά συνδεδεμένοι με την Ορθόδοξή μας Εκκλησία εδώ στην Κένυα. Από μικρός οδηγήθηκε στην κολυμβήθρα της άμεσης ένωσής μας με τον Θεό και τη διδασκαλία της μιας και αδιαιρέτου Ορθόδοξης Χριστιανικής Εκκλησίας. Οι γονείς του προφητικά τον αφιέρωσαν στον Θεό. Οδηγήθηκε στο ιερό και ήταν πιστός και ταπεινός.Υπηρετούσε αθόρυβα σαν άγγελος. Οι γονείς του και πάλιν τον έμαθαν να λατρεύει τον Θεό και να σέβεται, ν' αγαπά όλους τους ανθρώπους αδιακρίτως χρώματος ή καταγωγής. Ο πατέρας του που ήταν πολύ κοντά, ιδιαίτερα με τους ιερείς και τις ενορίες που υπηρέτησε από το μακρινό Κιλιμάντζαρο μέχρι την Κεντρική Κένυα και τα περίχωρα της Ναϊρόμπης, άφησε παντού αγαθή μνήμη" αναφέρει αρχικά ο Μητροπολίτης Ναϊρόμπι κ. Μακάριος και συνεχίζει, "Η φτώχεια τους ήταν ασυναγώνιστη. Όμως αυτοί οι άνθρωποι δεν παραπονέθηκαν ποτέ τους. Εκείνος ο νέος ήταν πάντα σεμνός και ολιγομίλητος. Η σκέψη του ήταν συνέχεια στραμμένη μέσα στην εκκλησία, στην ενορία του που αγαπούσε υπερβολικά και υπηρετούσε με ξεχωριστό ζήλο. Έπρεπε κάθε Σάββατο να πάει στον ναό του Αρχαγγέλου Γαβριήλ ώστε να καθαρίσει το ιερό αλλά και ολόκληρο τον ναό, ώστε την επόμενη να είναι όλα έτοιμα για τη θεία λειτουργία. Το πιο χαρακτηριστικό ήταν ότι κάθε Σάββατο ετοίμαζε μόνος του τα πρόσφορα γαι την τελετή της αναιμάκτου θυσίας. Οι άνθρωποι που τον ήξεραν καλά μας διαβεβαίωσαν ότι ήταν η μεγάλη του χαρά αυτή, γιατί το θεωρούσε ξεχωριστή ευλογία αυτός να έχει ένα τέτοιο διακόνημα.Και η φρικτή δολοφονία του; Όπως κάθε μέρα έτσι κι εκείνη τη μέρα ξεκίνησε με τα πόδια να έλθει από το χωριό που μένει μαζί με τη γιαγιά του, για να έλθει στο Ορθόδοξο Κολλέγιο της Αφρικής για τα μαθήματά του.Τίποτε δεν έδειχνε ότι αυτή θα ήταν και η τελευταία του επίσκεψη, το τελευταίο του μάθημα στο Κολλέγιο που βρίσκεται στους χώρους της Πατριαρχικής Σχολής" αναφέρει ο Μητροπολίτης Ναϊρόμπι (Κένυας) κ. Μακάριος και συνεχίζει τη συγκλονιστική μαρτυρία του, "Όπως πάντα συνομίλησε με τους συμμαθητές του, παρακολούθησε τα μαθήματά του, χαιρέτησε τους καθηγητές του με τον προσήκοντα σεβασμό και αργά το απόγευμα ξεκίνησε για το τελευταίο του ταξίδι, χωρίς επιστροφή. Λόγω φτώχειας, θέλησε να κάνει ένα μικρό σταθμό στο σπίτι του θείου του, για να ξεκουραστεί και να δειπνήσει μαζί τους, αφού περπάτησε αρκετά χιλιόμετρα. Σε λίγα λεπτά συνέβηκε το απρόοπτο και κανείς μέχρι τώρα δεν γνωρίζει κάτω από ποιες συνθήκες οι δολοφόνοι τον αποτελείωσαν. Φαίνεται ότι προτού ξεψυχίσει τον βασάνισαν βάναυσα, ιδιαίτερα στο πρόσωπό του και συγκεκριμένα τα μάτια του τα είχαν σχεδόν βγάλει. Μαρτυρικός θάνατος. Ένας νέος αφιερωμένος στον

Θεό να δέχεται αυτό το τρομερό κτύπημα ενώ ήταν ενάρετος και καθαρός, αγνός και ταπεινός τη καρδία, πλούσιος με τόσα χαρίσματα και αρετές. Ήταν ένα λαμπρό αστέρι που φώτιζε τους γύρω του. Ανάμεσα στα διάφορα που οι άνθρωποι ήθελαν να δείξουν την αγάπη τους για τον άδικο χαμό του νέου αυτού ήταν κι ένα τραγούδι, το οποίο ο ίδιος συχνά σιγοψιθύριζε μόνος του. Περίπου έλεγε τα εξής: «Ο Θεός μου είναι μέσα μου, φίλος μου και σ' όλες τις κινήσεις μου είναι παρών. Με οδηγεί πάντα στο μονοπάτι της αιωνιότητας όπους στο τέλος θα πορευθούμε. Δεν επιθυμώ τα πλούτη του κόσμου αυτού για να με σέβονται και εκτιμούν οι άνθρωποι. Κι όταν ακόμα συναντήσω στη ζωή μου δοκιμασίες, ο Θεός είναι ο συνοδοιπόρος μου και φίλος μου».

Ο Μητροπολίτης Ναϊρόμπι κ. Μακάριος συνεχίζει τη συγκλονιστική μαρτυρία του λέγοντας:

"Επειδή οι φίλοι του και ιδιαίτερα οι συμφοιτητές του και οι συμφοιτήτριές του από το Ορθόδοξο Κολλέγιο της Αφρικής γνώριζαν πόσο αγαπούσε αυτό το τραγούδι, λίγο πριν την ταφή του όλοι μαζί το τραγούδησαν, πιστεύοντας ότι έτσι θα τον χαροποιήσουν εκεί που βρισκόταν. Φωνές αγγελικές τον συνόδευσαν στην τελευταία του κατοικία. Νόμιζε κανείς ότι κατέβηκαν οι αγγέλοι από τον ουρανό στη γη για να τον υποδεχθούν ευφρόσυνα. Όπως κάθε χρόνο έτσι και πέρυσι καλούμε τους νέους της περιοχής μας από τις γειτονικές χώρες να έλθουν όσοι έχουν ταλέντο στη ζωγραφική να έλθουν εδώ στους χώρους της Πατριαρχικής Σχολής για μαθήματα αγιογραφίας.Στο τέλος, με την υπόδειξη του αγιογράφου καθηγητή έπρεπε ο κάθε μαθητής να ζωγραφίσει μια μικρή εικόνα για να βαθμολογηθεί, αφού στο τέλος παίρνουν πάντα ένα πιστοποιητικό παρακολούθησης. Ο Ηλίας το έκανε όπως και όλοι οι άλλοι.Στη φωτογραφία φαίνεται ο ίδιος να κρατά την εικόνα που αγιογράφησε με τα ίδια του τα χέρια. Σημείωσα στην τοπική του διάλεκτρο και φαίνεται καθαρά «Μεθ' ημών ο Θεός». Αυτή η επιγραφή συγκλόνισε όλο τον κόσμο, γιατί περικλείει μια ενδόμυχη και ειλικρινέστατη ευχή του αδικοχαμένου νεαρού αγιογράφου και κατηχητή που απεικονίζει την πίστη του και τη βαθιά του πεποίθηση για την παρουσία του Θεού μέσα στη ζωή του.Ήταν το συμπέρασμα όλης του της πορείας εδώ στη γη. Στην κηδεία του που έγινε σε μια απομακρυσμένη περιοχή της Κένυας – στον τόπο της καταγωγής του – αυτό είναι το έθιμο εδώ, μίλησαν διάφοροι φίλοι και γνωστοί του με πολύ πόνο γαι τον άδικο θάνατό του. Ανάμεσα σ' αυτούς και μια γιαγιά από την ενορία του που δημόσια παραδέχθηκε ότι μέσα της ποθούσε ο εγγονός της να μοιάσει του νεαρού αγιογράφου αφού τον παρακολουθούσε για χρόνια πως υπηρετούσε μέσα στο ιερό. Ήθελε με κάθε τρόπο ο εγγονός της που τον αγαπούσε υπερβολικά και ήθελε να ακολουθήσει τον σωστό δρόμο, να κάνει αυτά τα οποία ο νεαρός αγιογράφος ακολουθούσε πιστά μέσα στον ναό. Και το πέτυχε αυτό. Εκείνη
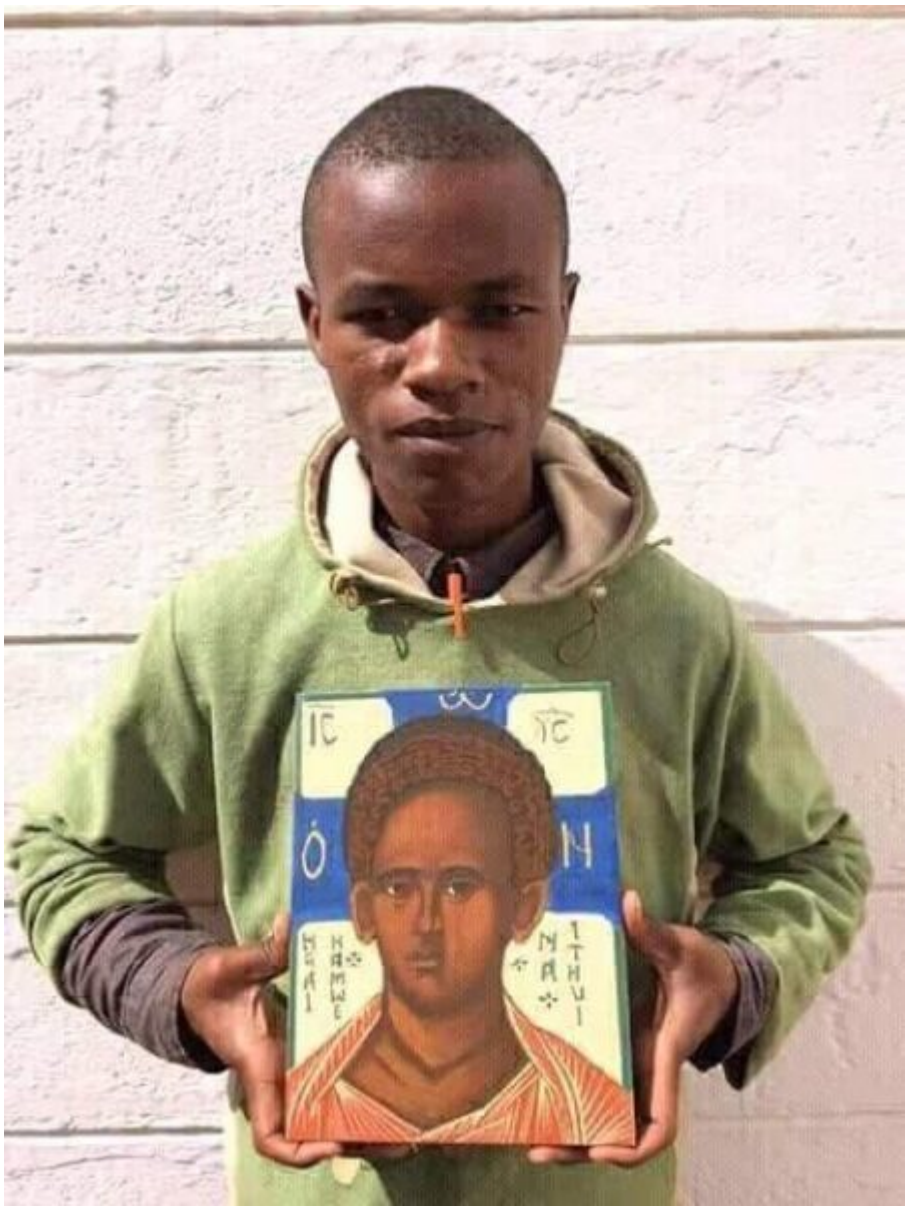
την ώρα μας τον παρουσίασε.Κι αυτό το παιδάκι, σεμνό, ήταν κυριολεκτικά συγκλονισμένο από το γεγονός του άδικου και αδικαιολόγητου θανάτου του εμνευστή και δασκάλου του. Η δοκιμασία αυτή έδωσε σ’ όλους την εντύπωση ότι έγινε μια μυστική επίσκεψη του Θεού που συνοδευόταν από τη Θεία Χάρη Του που έδωσε την ευκαιρία σε όλους μας να σταυρώσουμε τα πάθη μας και τις αδυναμίες μας για να μπορέσουμε,.στο τέλος, να αναγεννήσουμε και να αναστήσουμε τους εαυτούς μας. ΧΡΙΣΤΟΣ ΑΝΕΣΤΗ ΑΔΕΡΦΟΙ! Αιωνία η μνήμη αυτού!” καταλήγει συγκινημένος ο Μητροπολίτης Ναϊρόμπι (Κένυας) Μακάριος.